

بررسی اثرهای حفاظت بر روی برخی عوامل گیاهی (مطالعه موردی: حوزه گلوکان از منطقه حفاظت شده ورجین)

مریم حاجی محمد ابراهیم زنجانی^{1*}، حسین ارزانی²، نعمت‌الله خراسانی³ و نوید ضیایی⁴

*نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری علوم مرتع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

پست‌الکترونیک: m_hajji637@yahoo.com

2- استاد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

3- استاد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

4- کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ پذیرش: 87/12/24

تاریخ دریافت: 86/06/16

چکیده

تعیین مناطق حفاظت شده یکی از روش‌های مدیریتی مراتع جهت بهبود، توسعه پایدار و غنای ترکیب گیاهیست. این تحقیق به منظور بررسی اثرهای حفاظت بر روی برخی از فاکتورهای گیاهی در بخشی از منطقه حفاظت شده ورجین واقع در استان تهران که از سال 1361 مورد حفاظت و قرق قرار گرفته بهمراه مراتع تحت چرای مجاور آن مورد مطالعه قرار گرفته است. بدین منظور ابتدا دو تیپ گیاهی در منطقه حفاظت شده و دو تیپ مشابه آن در خارج از منطقه حفاظت شده که در مجاورت یکدیگر قرار داشتند انتخاب و در مناطق معرف هر تیپ 4 ترانسکت 300 متری مستقر شد و در طول هر ترانسکت 10 پلات یک مترمربعی با فاصله 30 متر از یکدیگر و به صورت تصادفی- سیستماتیک مورد نمونه برداری قرار گرفت. در هر پلات لیست گونه‌ها یادداشت و فاکتورهای پوشش گیاهی، تراکم، ترکیب و تولید (به روش قطع و توزین) مورد اندازه‌گیری قرار گرفت و نمونه‌های برداشت شده در دو حالت تر و خشک توزین گردیدند. پس از حصول اطمینان از توزیع نرمال داده‌ها، عوامل مورد اندازه‌گیری توسط آزمون T مستقل مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که اختلاف میانگین تمامی عوامل مورد اندازه‌گیری در تیپ (Me Pe - As br) بجز ترکیب گونه‌های کلاس III غیرقابل چرای دام و تراکم گونه‌های کلاس II و III معنی دار می‌باشد. همچنین در تیپ (As br-Fe ov) بجز تراکم گونه‌های کلاس I و III قابل چرا و غیرقابل چرای دام بقیه فاکتورها معنی دار بود. ($p < 0.05$)

واژه‌های کلیدی: گلوکان، منطقه حفاظت شده، عوامل گیاهی، منطقه معرف، پوشش تاجی، تراکم، تولید

مقدمه

خاک و موجودات زنده می‌باشد. تعادل و ثبات نسبی

اکوسیستم‌های مراتعی در گذشته مرهون تعادل نسبی بین تعداد دام و ظرفیت مراتع بوده است، اما هم‌اکنون با توجه به افزایش جمعیت و نیاز روزافزون به مواد غذایی و نیز

مراطع اکوسیستم‌های طبیعی هستند و مشخصه اصلی مراتع پوشش گیاهی بومی، ثبات، تعادل و پایداری این اکوسیستم است که متأثر از کنش متقابل عوامل اقلیمی،

شده ثبت کرده‌اند که این سطح در ایران در حدود 10 میلیون هکتار گزارش شده است. هدف از احداث این مناطق، حفظ تنوع اکوسیستم‌ها، گونه‌ها، تنوع ژنتیکی و فرایندهای بوم‌شناختی می‌باشد. مناطق حفاظت‌شده راهکاریست که با حذف کامل حضور دام، اکوسیستم را از تنگنای حاصل از فشار چرایی خارج کرده، عرصه را برای رقابت گیاهان مرغوب در برابر گونه‌های نامرغوب و مهاجم مساعد نموده، با افزایش پوشش گیاهی و تولید، بهبود ترکیب گیاهی و کاهش فرسایش و اصلاح خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک موجب ایجاد گرایش پیش رونده در کل اکوسیستم مرتعی می‌گردد. در همین راستا، آگاهی از روند تغییرات پوشش گیاهی در مناطق حفاظت‌شده و مقایسه آن با عرصه‌های تحت چرای مجاور می‌تواند یکی از عملی‌ترین راههای بررسی روابط متقابل اجزاء اکوسیستم، روند تغییرات پوشش گیاهی و خاک در ارزیابی مدیریتهای اعمال شده و ترسیم راهکارهای مدیریت صحیح برای آینده باشد.

در سالهای اخیر در کشور مطالعات چندی به منظور بررسی اثرهای قرق کوتاه‌مدت بر پوشش گیاهی و خاک مراتع انجام شده است. (موسوی، 1380) به‌منظور بررسی اثر قرق بر روند تغییرات پوشش گیاهی و خاک در مراتع، تغییرات فاکتورهای گیاهی در فواصل سالهای 1378-1365 در داخل و خارج منطقه قرق رضا آباد سمنان را بررسی نموده و نتیجه گرفته که در صد تاج پوشش گیاهی، تراکم، زادآوری و کل تولید در سطح قرق شده نسبت به سطح چرا شده افزایش یافته است. (Cesa & Parruelo, 2001) نیز در بررسی تأثیرهای چرا و حذف آن بر خصوصیات پوشش گیاهی در استپهای پاتاگونیای آرژانتین، به این نتیجه رسیده‌اند که قرق مرتع دلیل افزایش

بدليل دخالت‌های نامعقول انسان (به‌ویژه چرای مفرط و بهره‌برداریهای غیراصولی) اکوسیستم‌های مرتعی تعادل خود را از دست داده که نتیجه آن تخریب منابع آب و خاک، فرسایش، کاهش نفوذپذیری، افزایش جریانات سطحی، تولید رسوب و استقرار گونه‌های بی‌ارزش است. مطالعه و شناخت صحیح روابط بین اجزاء اکوسیستم (به‌ویژه دام و گیاه) یکی از مهمترین ابزارها جهت اتخاذ تدابیر صحیح مدیریتی در امر حفاظت، اصلاح و احیاء، توسعه و بهره‌برداری اصولی از مراتع است (ارزانی، 1380).

از آنجایی که پوشش گیاهی مهمترین ساختار تشکیل‌دهنده اکوسیستم‌های مرتعی و نشان‌دهنده اثرهای متقابل عوامل متعدد محیطی است. بنابراین مطالعه آن معرف کم و کیف وقوع تغییرات در این اکوسیستم‌ها بوده و می‌توان با تعیین روند تغییرات تراکم، زادآوری، پوشش تاجی، تولید، وضعیت و گرایش پوشش گیاهی، به راهکارهای علمی و عملی بهینه برای اعمال مدیریت صحیح دست یافت.

تعیین مناطق حفاظت‌شده و امن یکی از روشهای مدیریتی مراتع جهت بهبود و توسعه پایدار و غنای ترکیب گیاهی و جانوری است. مناطق حفاظت‌شده، مناطقی از خشکی یا دریا می‌باشند که برای حفاظت و نگهداری تنوع زیستی و منابع طبیعی یا فرهنگی وابسته به آن اختصاص یافته و بر طبق قانون یا تمهیدات مؤثر اداره می‌شوند. اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت¹ و مرکز نظارت پیوسته حفاظت جهانی² در حدود 5 درصد از سطح جهان را (930 میلیون هکتار) جزء مناطق حفاظت-

1 -International Unit in Conservation of Nature (IUCN)

2 -World Conservation Monitoring Center (WCMC)

گرفته و بخش دیگری از منطقه مورد مطالعه که تحت چرا می باشد در مجاورت منطقه قرق (منطقه حفاظت شده) قرار دارد و بدون هیچ محدودیتی مورد چرای دامهای روستاهای مجاور واقع می شود. وضعیت فلور منطقه مورد مطالعه از تشکیلات زمین‌شناسی، خاک، اقلیم، شیب، جهت، ارتفاع و غیره تأثیرپذیر بوده و با توجه به این عوامل گونه‌های مختلف گیاهی از تیره‌های متفاوت در عرصه ظهور نموده است (شرکت مهندسین مشاورین جهاد استان تهران، 1383).

ب) روش تحقیق

به منظور شناسایی گیاهان و تعیین محدوده تپه‌های گیاهی منطقه، با انجام بازدیدهای میدانی، اقدام به یادداشت گونه‌های قابل شناسایی و نمونه‌برداری از گونه‌هایی که امکان تشخیص آنها در عرصه میسر نبود گردید و نقشه تیپ‌بندی گیاهی در منطقه کترول و تصحیح گردیده و درنهایت براساس فیزیونومی گیاهان موجود، دو تیپ گیاهی در داخل منطقه حفاظت شده و همان دو تیپ در خارج از منطقه حفاظت شده مشخص و انتخاب گردید، به طوری که دارای شرایط محیطی و خصوصیات *Astragalus* توپوگرافی مشابه بودند. تیپ شماره 1 (*As br-* *brunsianus - Melica persica*) که با کد گیاهی *Me Pe* در ارتفاع 1550 تا 2550 و بر روی اراضی دامنه ارتفاعات با خاکهای کم عمق تا متوسط با پوشش سنگ و سنگریزه و رخنمونهای سنگی قرار داشته دارای تاج پوش متوسط 33 درصد در منطقه حفاظت شده و 21/2 درصد در خارج از منطقه حفاظت شده، بود. تیپ شماره 2 (*Ferula ovina - Astragalus brunsianus*) که با کد گیاهی *Fe ov - As br* در ارتفاع 1750 تا 2950 و

پوشش کل، پوشش غیرزنده و تنوع گونه‌ای بوده، اما به طور معنی داری سبب تغییر در تنوع گونه‌ای نشده است. بدین جهت با توجه به احساس نیاز به پژوهشی در ارتباط با بررسی اثرهای درازمدت قرق بر پوشش گیاهی در مناطق حفاظت شده مطالعه حاضر انجام شده و سعی دارد تا به اهداف زیر دست یابد:

- ارزیابی برخی از خصوصیات پوشش گیاهی شامل تاج پوشش، پوشش لاشبرگ، تولید، ترکیب گونه‌ای، وضعیت و گرایش در مرتع و تعیین ظرفیت در یک دوره قرق طولانی مدت در مناطق حفاظت شده.
- مقایسه و بررسی تغییرات پوشش گیاهی در منطقه حفاظت شده با مناطق تحت چرای مجاور با خصوصیات و شرایط اقلیمی و فیزیوگرافیک مشابه.

مواد و روشها

الف) مشخصات منطقه مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه (حوزه گلوکان با مساحت 5908 هکتار) در غرب منطقه حفاظت شده ورجین واقع شده و از نظر مختصات جغرافیایی بین "36° و 29° و 51° تا "12° و 39° و 51° طول شرقی و "10° و 48° و 35° تا "10° و 55° و 35° عرض شمالی واقع شده است. بیشترین سطح اراضی این منطقه دارای جهت شیب جنوب شرقی بوده و در طبقه شیب 30-60٪ واقع گردیده است. حداقل ارتفاع موجود 1500 متر و حداقل ارتفاع 3000 متر می باشد. متوسط درجه حرارت $14/6^{\circ}C$ و متوسط بارندگی 410 میلی متر بوده و اقلیم منطقه براساس روش دومارتن نیمه مرطوب می باشد. این منطقه از سال 1361 توسط سازمان محیط زیست جزء مناطق چهارگانه حفاظت شده استان تهران و شهرستان شمیرانات قرار

پس از بدست آوردن داده‌های خام مربوط به عوامل پوشش گیاهی در دو شرایط مختلف (حفاظت شده و تحت چرا)، ابتدا نرم‌البودن داده‌ها توسط آزمون *Ryan-Joiner* و نیز نمودار احتمال نرم‌البودن توسط نرم‌افزار SPSS مورد بررسی قرار گرفت. پس از حصول اطمینان از توزیع نرم‌البودهای، به‌منظور مقایسه میانگین داده‌های دو تیمار قرق و چرا، با توجه به ماهیت داده‌ها و عدم وابستگی بین آنها، از آزمون *T-Student* با دو نمونه مستقل استفاده گردید.

نتایج

1- تهیه لیست فلورستیک

پس از جمع‌آوری و شناسایی گونه‌های گیاهی موجود در منطقه، لیست فلورستیک گونه‌های گیاهی تهیه و در آن 111 گونه گیاهی در 6 فرم رویشی (گندمیان یکساله، گندمیان چندساله، علفی‌های یکساله، علفی‌های چندساله، بوته‌ایها و درختچه‌ایها) مورد شناسایی قرار گرفت که از گونه‌های شناسایی شده 82 گونه مربوط به گیاهان علفی، 4 گونه مربوط به گراسها، 6 گونه از بوته‌ایها و 9 گونه از درخت و درختچه‌ایها بوده است.

2- تشریح خصوصیات پوشش گیاهی و مقایسه در دو منطقه

به‌منظور بررسی تأثیر شرایط قرق درازمدت و چرا بر خصوصیات گیاهی، داده‌های حاصل از نمونه‌برداری در دو وضعیت (قرق و چرا) مورد بررسی قرار گرفتند که نتایج در جدول 1 ارائه گردیده است.

بر روی اراضی دامنه ارتفاعات با خاکهای کم‌عمق تا سطحی لیتوسل با پوشش سنگریزه، رخمنونهای سنگی و اراضی واریزه‌ای واقع شده و دارای تاج پوشش متوسط 38/5 درصد در منطقه حفاظت شده و 4/95 درصد در خارج این محدوده بود.

در هر تیپ، یک منطقه معرف که بیانگر کلیه خصوصیات یک تیپ باشد مشخص و در آن اقدام به نمونه‌برداری و اندازه‌گیری پوشش گیاهی گردید. پوشش گیاهی در هر تیپ با توجه به نوع توزیع، الگوی پراکنش، شرایط فیزیوگرافی و ادافيکی منطقه با استفاده از روش تصادفی- سیستماتیک، در طول 4 ترانسکت 300 متری (که در طول هر ترانسکت 10 پلات 1 مترمربعی و به فاصله 30 متر از هم قرار داشت) مورد نمونه‌برداری قرار گرفت. همواره سعی شد تا محل‌های اندازه‌گیری در داخل و خارج از محدوده حفاظت شده مشابه باشد. اندازه پلات 2 برابر اندازه بزرگترین گونه گیاهی و تعداد پلات موردنیاز از روش آماری 40 عدد در هر تیپ و براساس آن اندازه‌گیری و نمونه‌برداری آغاز گردید. اندازه‌گیری تولید به روش قطع و توزین انجام شد. وضعیت تپه‌ها با استفاده از روش چهارفاکتوری، گرایش آنها با استفاده از روش ترازوی گرایش و تراکم نیز با استفاده از روش شمارش تعداد پایه‌ها در پلات اندازه‌گیری شد.

پس از انجام عملیات صحرایی به‌منظور اندازه‌گیری تولید مرتع، نمونه‌های گیاهی در داخل پلاتها قطع و پس از انتقال در هوای آزاد خشک گردیده و در آزمایشگاه به‌منظور اندازه‌گیری تولید خشک مجدد توزین شدند و با توجه به کیفیت و توزین مجدد به سه کلاس *I*, *II* و *III* تقسیم‌بندی شدند.

جدول 1- درصد تاج پوشش و ترکیب گونه‌های موجود در تیپ *Astragalus brusianus - Melica persica*

طبقه	نام گونه	کلاس خوشخوارکی			تاج پوشش (درصد)		ترکیب (درصد)		تراکم (تعداد / مترمربع)	
		I	II	III	حافظت نشده	حافظت شده	حافظت نشده	حافظت شده	حافظت نشده	حافظت شده
					حافظت نشده	حافظت شده	حافظت نشده	حافظت شده	حافظت نشده	حافظت شده
گندمیان گندله	<i>Melica persica</i>	x			2/5	5/5	11/8	16/66	1/48	2/9
	<i>Stipa barabata</i>		x		1/08	2	5/1	6/06	1/03	1/65
	<i>Bromus tomentellus</i>	x			0/25	1/5	1/2	4/54	0/53	1/38
	<i>Bromus tectorum</i>		x		0/75	0/5	3/5	1/51	0/98	0/85
	<i>Taeniatherum crinitum</i>		x		0/5	0/5	2/4	1/51	0/73	0/75
پهنهای کان علفی ها گندله	<i>Ferula gummosa</i>		x		0/73	1/5	3/4	4/54	0/45	1/15
	<i>Ferula ovina</i>		x		0/74	2/5	3/5	7/57	0/53	1/48
	<i>Scariola orientalis</i>		x		1	1/5	4/7	4/54	0/15	1/58
	<i>Serratula coriaeae</i>	*			1/25	1	5/9	3/03	0/12	/75
	<i>Cousinia nekarmenica</i>		x		1	1/5	4/7	4/54	0/15	1/65
	<i>Ajuga chamaecistus</i>	*			0/5	0	2/4	0	0/06	0
	<i>Verbascum speciosum</i>	*			0/5	0	2/4	0	0/06	0
	<i>Pterocephalus canus</i>		x		0/5	1	2/4	3/03	0/06	0/65
	<i>Echinops .sp</i>	*			0/5	0	2/4	0	0/06	0
	<i>Sophora alopecuroides</i>	*			0/5	0	2/4	0	0/06	0
بوتهای ها گندله	<i>Convolvulus chondrilloides</i>		x		0/5	0/5	2/4	3/03	0/06	.65
	<i>Euphorbia sororia</i>	*			0/5	0/5	2/4	1/51	0/06	0/53
	<i>Astragalus brusianus</i>		x		3/18	7	15	21/21	0/38	1/9
	<i>Acanthophyllum microcephalum</i>		x		2/25	2	10/6	6/06	0/27	0/85
	<i>Dendrostellera lessertii</i>		x		0	1	0	3/03	0	0/9
درختچه	<i>Hulthemia persica</i>		x		1/75	1/5	8/3	4/54	0/21	1/65
	<i>Amygdalus lycioides</i>		x		0/45	1	2/1	3/03	0/05	0/03
	<i>Berberis integrifolia</i>		x		0/25	0/5	1/2	1/51	0/03	0/03
جمع کل					21/18	33	100	100		

* گونه‌های غیرخوشخوارک

جدول 2- درصد تاج پوشش و ترکیب گونه‌های موجود در تیپ *Astragalus brusianus - Feula ovina*

طبقه	نام گونه	کلاس خوشخوارکی	تاج پوشش		ترکیب (درصد)		تراکم (تعداد / مترمربع)	
			I	II	III	حفظ	حفظ	حفظ
						نشده	شدہ	نشده
گندمیان	<i>Leucopad sclerophylla</i>		x		0/74	3	3	7/8
	<i>Bromus tomentellus</i>	x	x		0/28	1/5	1/1	3/9
	<i>Arrhenatherum kotschy</i>				0/5	1	2	2/6
	<i>Dactylis glomerata</i>	x			0/25	0/5	1	1/3
	<i>Melica persica</i>		x		0/5	1	2	2/6
	<i>Poa bulbosa</i>			x	0/25	0	1	0
کساند	<i>Stipa barbata</i>	x			0/6	0	2/4	0
	<i>Bromus tectorum</i>		x		0/25	0/5	1	1/3
	<i>Bromus danthoniae</i>			x	0/25	0/5	1	1/3
	<i>Ferula .ovina</i>		x		2/45	7	9/8	18/2
گز غنی و گران بود	<i>Rheum ribes</i>				0/5	2	2	5/2
	<i>Rumex scutatus</i>				1/5	2	6	5/2
	<i>Gundelia tournefortii</i>		x		2	3	8	7/8
	<i>Hypericum perforatum</i>				1	1	4	2/6
	<i>Stachys inflata</i>		x		1	2	4	5/2
	<i>Pterocephalus canus</i>		x		1/35	1	5/4	2/6
	<i>Salvia limbata</i>				1/25	1/5	5	3/9
	<i>Marrubium vulgare</i>				0/75	0	3	0
	<i>Scariola orientalis</i>	x			0/8	0/5	3/2	1/3
	<i>Senecio vernalis</i>				0/85	0/5	3/4	1/3
بوته‌ای‌ها	<i>Chondrilla juncea</i>		x		0/6	0/5	2/4	1/3
	<i>Asteragalus.brusianus</i>		x		2/03	6	8/1	15/6
	<i>Hulthemia persica</i>		x		1	0	4	0
	<i>Eryngium bungei</i>		x		1	0	4	0
درختچه	<i>Noaea mucronata</i>				1	1	4	2/6
	<i>Juniperus polycarpos</i>	x			0/25	0/5	1	1/3
	<i>Celtis caucasica</i>				0/25	0/5	1	1/3
	<i>Amygdalus lycioides</i>	x			0/5	1	2	2/6
	<i>Berberis integerrima</i>		x			0/5		1/3
جمع کل					95 24	38/5	100	100

* گونه‌های غیرخوشخوارک

جدول ۳- وضعیت تیپهای گیاهی در دو منطقه تحت چرا و حفاظت شده

وضعیت تیپ ۱ تحت چرا	جمع امتیازات	بنیه و شادابی	ترکیب	پوشش	حفظ خاک
وضعیت تیپ ۲ تحت چرا	جمع امتیازات	بنیه و شادابی	ترکیب	پوشش	حفظ خاک
ضعیف	21/74	4/5	4	4/24	9
وضعیت تیپ ۱ حفاظت شده	جمع امتیازات	امتیاز	امتیاز	امتیاز	امتیاز
متوسط	34/1	6/5	7	6/6	14
وضعیت تیپ ۲ تحت چرا	جمع امتیازات	امتیاز	امتیاز	امتیاز	امتیاز
ضعیف	22/49	5	3/5	4/99	9
وضعیت تیپ ۲ حفاظت شده	جمع امتیازات	امتیاز	امتیاز	امتیاز	امتیاز
متوسط	34/2	6/5	7	7/7	13

خارج از آن به میزان ۸/۱۱٪ کاهش داشته است و کاهش تراکم گونه‌های گیاهی غیرقابل بهره‌برداری دام نیز به طور معنی‌داری در این تیپ قابل مشاهده است. در تیپ دو (*Fe ov - As br*) اختلاف میانگین تمامی عوامل مورد اندازه‌گیری بجز تراکم گونه‌های کلاس *I* و *III* قابل چرا و غیرقابل چرای دام معنی‌دار می‌باشد و در این تیپ درصد تاج پوشش گیاهی، لاشبرگ، تولید گونه‌های کلاس *I* و *III* قابل چرای دام به ترتیب در مناطق حفاظت شده به نسبت خارج از آن به میزان ۵/۱۳٪ و ۲/۴٪ و ۷۵/۸۷ و ۹/۱۶۳ و ۷۵/۳۳۵ کیلوگرم در هکتار افزایش داشته و اختلاف میانگین تراکم گونه‌های کلاس *II* در این تیپ معنی‌دار می‌باشد و در تیپ مذکور درصد سنگ و سنگریزه و خاک لخت به ترتیب به میزان ۱۴/۰٪ و ۶۳/۱۵٪ در مناطق حفاظت شده به نسبت خارج از آن کاهش یافته است. در خصوص تنوع گونه‌ای نیز براساس نمونه‌برداری انجام شده در تیپ *I* خارج از منطقه حفاظت شده ۲۲

(3) نتایج مطالعات آماری

نتایج بدست‌آمده از آزمون نرمال بر روی داده‌های خام بدست‌آمده نشان داد که داده‌ها همگی دارای توزیع نرمال می‌باشند. روند تغییرات عوامل پوشش گیاهی در شرایط تحت حفاظت (فرق درازمدت) و مناطق مجاور تحت چرا، در جدول ۳ نشان داده شده است.

اختلاف میانگین تمامی عوامل مورد اندازه‌گیری در تیپ یک (*As br - Me Pe*) بجز ترکیب گونه‌های کلاس *III* غیرقابل چرای دام و تراکم گونه‌های کلاس *II* و *III* معنی‌دار می‌باشد ($p < 0.05$)؛ بهنحوی که درصد تاج پوشش گیاهی، لاشبرگ، تولید گونه‌های کلاس *I* و *II* و *III* قابل چرای دام در این تیپ به ترتیب در مناطق حفاظت شده به نسبت خارج از آن به میزان ۸/۱۱٪، ۵/۱۳٪، ۷۰/۱۷٪ و ۳۷/۶۶ کیلوگرم در هکتار افزایش داشته و اختلاف تراکم گونه‌های کلاس *I* در این تیپ معنی‌دار می‌باشد و این در حالیست که تحت همین شرایط در تیپ مذکور درصد خاک لخت در مناطق حفاظت شده به نسبت

تنوع گونه‌ای نبوده؛ زیرا اغلب گونه‌های مذکور جزء گیاهان سمی و بی‌ارزش مرتعی بوده و کاهش گونه‌های مذکور در مناطق حفاظت شده می‌تواند نشانگر بهبود وضعیت مرتع و حرکت به سمت کاهش گونه‌های مهاجم و بی‌ارزش علوفه‌ای باشد.

گونه و در محدوده حفاظت شده 19 گونه در پلاتها مشاهده گردید و در تیپ II در منطقه حفاظت شده 24 گونه و در خارج از محدوده 29 گونه در پلاتها مشاهده گردید که به رغم افزایش تعداد گونه‌ها در مناطق تحت چرا نسبت به مناطق حفاظت شده، نشان‌دهنده روند مثبت

جدول 4- نتایج بدست آمده از آزمون T مقایسه میانگین‌های فاکتورهای گیاهی با استفاده از 80 نمونه

	تیپ II			تیپ I			فاکتور گیاهی
	تحت چرا	حفظ شده	تحت چرا	حفظ شده			
b	25 ± 5/4	a	38/6 ± 9/4	b	21/2 ± 4/6	a	33/1 ± 6/1 پوشش (درصد)
b	3/8 ± 0/75	a	8 ± 1/8	b	3/3 ± 0/6	a	7 ± 1/4 لاشبیرگ (درصد)
b	15 ± 5/39	a	17/1 ± 2/9	b	12 ± 3/8	a	15/5 ± 2/49 سنگ و سنگریزه (درصد)
	39/1 ± 7/1	a	54/125 ± 5/17	b	48/1 ± 5	a	60/5 ± 4/7 خاک لخت (درصد)
b							
b	0/5 ± 0/8		2 ± 1/83	b	0/3 ± 0/5	a	1/5 ± 1/7 پوشش گونه کلاس I (درصد)
		a					
	5/5 ± 2/7		11 ± 5/59	b	5/1 ± 0/6	a	9/9 ± 1/4 پوشش گونه کلاس II (درصد)
b		b					
b	10/4 ± 4/7	a	15/5 ± 6/58	b	7 ± 2/5	a	18/1 ± 6/56 پوشش گونه کلاس III (درصد)
b	7/5 ± 3/7	a	8/19 ± 6/33	©	3/9 ± 4/7	©	2/2 ± 4/7 پوشش گونه غیرقابل استفاده (درصد)
©	1/2 ± 1/3	©	1/9 ± 1/24	b	0/5 ± 0/6	a	1/9 ± 1/5 تراکم گونه کلاس I (تعداد/ مترمربع)
b	4/9 ± 2/1	a	6/8 ± 3/075	©	4/1 ± 2/8	©	6/8 ± 3/2 تراکم گونه کلاس II (تعداد/ مترمربع)
	10/5 ± 10/1	©	7/6 ± 2/8	©	9/6 ± 2/9	©	1/7 ± 4/1 تراکم گونه کلاس III (تعداد/ مترمربع)
©							
©	8/1 ± 3/2	©	3/87 ± 2/5	b	6/5 ± 8/4	a	1/3 ± 1/1 تراکم گونه غیرقابل استفاده (تعداد/ مترمربع)
	1/8 ± 3/5	a	9/01 ± 10/11	b	1/3 ± 2/6	a	8/3 ± 9/4 تولید گونه کلاس I (kg/ha)
b							
b	14/6 ± 9/1	a	31/07 ± 16/7	b	20/6 ± 6/7	a	35/6 ± 10 تولید گونه کلاس II (kg/ha)
b	31/5 ± 20		17/75 ± 10/07	b	12/4 ± 4/6	a	55/9 ± 30/4 تولید گونه کلاس III (kg/ha)
		a					

A: اختلاف معنی دار می‌باشد. ©: اختلاف معنی دار نمی‌باشد.

براساس نتایج، کل پوشش تاجی و پوشش تاجی گونه‌های چندساله در داخل دو تیپ حفاظت شده بیشتر از دو تیپ تحت چرا می‌باشد و نشان می‌دهد که عدم چرای

بحث تفییرات پوشش تاجی و ترکیب

دام در داخل قرق فرصت کافی برای رشد و نمو گیاهان ایجاد نموده است، ولی در بیرون قرق، بدلیل حضور دام چرا کننده، این فرصت برای گیاهان فراهم نشده است و در اثر فشار چرا و تردد دام در اطراف قرق پوشش گیاهی نسبت به داخل منطقه حفاظت شده کاوش یافته است. تفاوت در پوشش گیاهی در داخل و بیرون قرق توسط (Tuckel, 1951)، (Voight, 1984)، (Mowendera & Mohamed Saleem, 1997)، (Cesa & Parruelo, 2001) محققان زیادی از جمله و (وهابی، 1368)، (موسی،

گردیده و تنها گونه‌های علفی خشبي یا خاردار که تمایل دام برای چرای آنها کم می‌باشد باقی‌مانده است. افزایش گندمیان چندساله ناشی از چرای دام، توسط محققانی نظری (هویزه و همکاران، 1380) و (قنبrian، 1380) گزارش شده که با نتایج این تحقیق همسو می‌باشد.

تولید

جمع کل تولید گونه‌ها و تولید گونه‌های کلاس I و II در داخل منطقه قرق بیشتر از بیرون آن بوده و روند تغییرات تولید گونه‌های گیاهی تا حدودی از روند تغییرات پوشش تاجی گونه‌ها تعیت داشته است. افزایش تولید در اثر قرق توسط محققان زیادی از جمله (یاوری و همکاران، 1380)، (موسوی، 1380)، (موسوی، 1368)، (Bowns&Bagley، 1986)، (وهابی، 1380)، (توکلی، 1378)، (هویزه و همکاران، 1380)، (قلی پور، 1383) و (پاکدامنی، 1376) مورد تأیید قرار گرفته است.

تراکم و زادآوری

براساس نتایج تغییر تراکم گونه‌ها در داخل و بیرون منطقه حفاظت شده در بیشتر گونه‌ها با تغییر پوشش تاجی گونه‌ها هم خوانی داشت و حفاظت باعث افزایش تراکم گونه‌های علوفه‌ای گردیده که این نتایج با یافته‌های بسیاری از محققان مطابقت دارد. اما گاهی با وجود تفاوت معنی‌دار در پوشش تاجی (در بیرون و داخل منطقه حفاظت شده)، تراکم گونه‌ها تفاوت معنی‌داری نداشته است. این نتیجه، نشان‌دهنده عدم تأثیر حفاظت بر روی تراکم این گونه‌ها نمی‌باشد، بلکه دلیل این موضوع شاید به بزرگ بودن پایه‌های این گونه‌ها در داخل منطقه

(1378)، (هویزه و همکاران، 1380)، (قنبrian، 1380) و (قلی پور، 1383) مورد بررسی قرار گرفته که نتایج آنها با نتایج تحقیق حاضر، در یک راستا می‌باشد.

پوشش تاجی گونه‌های چندساله در داخل هر دو تیپ حفاظت شده همواره به طور معنی‌داری نسبت به بیرون آنها افزایش داشته است. مقدار این افزایش نشان‌دهنده تأثیر حفاظت داخل منطقه حفاظت شده نسبت به بیرون می‌باشد. جمع پوشش تاجی گونه‌های کلاس I و II در داخل منطقه حفاظت شده بیشتر از بیرون آن بوده که افزایش این گونه‌ها در داخل منطقه حفاظت شده نسبت به بیرون آن شاید یکی از بارزترین اثرهای قرق در این منطقه باشد. در منطقه حفاظت شده فراوان‌ترین گونه‌های کلاس Bromus Melica persica I و II در تیپ شامل II و در تیپ Ferula ovina tomentellus Arhenatherum Bromus tomentellus Ferula ovina Dactylis glomerata kotch می‌باشد که در خارج از قرق به میزان کمی دیده می‌شوند. گونه‌هایی که مقدار آنها در منطقه حفاظت شده نسبت به بیرون تفاوت نکرده یا کمتر باشد بیانگر این موضوع می‌باشند که جلوگیری از ورود دام در افزایش پوشش تاجی آنها بی‌تأثیر یا کم‌تأثیر بوده است و تحت شرایط چرای مدام نه تنها پوشش کاهش نیافته بلکه افزایش نیز یافته است. به طور کلی پوشش کم یا ناچیز گونه‌های کلاس I و II در بیرون قرق و افزایش زیاد آنها در داخل قرق، مبین این مطلب است که جلوگیری از چرای دام باعث گسترش پوشش این گونه‌ها در داخل منطقه قرق شده است. در حالی که در بیرون قرق با چرای مدام دام پوشش آنها خیلی کم و پایه‌هایشان ضعیف‌تر شده است. چرای دام در خارج از منطقه قرق باعث از بین رفتن گونه‌های علفی مطلوب دام

با برداشت بیشتر قسمتهای هوایی گیاه در بیرون منطقه حفاظت شده توسط دام، این مواد کمتر به سطح خاک بر می‌گردند هر چند مقداری از آن به صورت فضولات دامی به سطح خاک اضافه می‌گردد. اما پوشش بقایای گیاهی در داخل منطقه حفاظت شده 2 برابر خارج و میزان 1/5 خاک لخت در بیرون از منطقه حفاظت شده تقریباً برابر داخل منطقه حفاظت شده است. نتایج بدست آمده از افزایش بقایای گیاهی در این تحقیق، با نتایج (توکلی، Cesa & Parruelo, 2001) و (قلیپور، 1383) و (Schoter & Lininger, 1990) مطابقت دارد. نیز با مقایسه میزان بقایای گیاهی داخل و بیرون از منطقه قرق شده نشان داده‌اند که افزایش بقایای گیاهی در اثر قرق 2 برابر شده در حالی که خاک لخت در عرصه چرا شده 4 برابر قرق بوده است (نقل از اکبرزاده، 1384).

وضعیت و گرایش

در بررسی وضعیت و گرایش مرتع مشخص گردید که دو تیپ گیاهی در منطقه حفاظت شده دارای وضعیت متوسط و گرایش مثبت بوده در حالی که در خارج از محدوده حفاظت شده، دارای وضعیت ضعیف و گرایش منفی می‌باشد که نشان‌دهنده تأثیر بهسزای حفاظت بر مشخصات کلی محدوده و نقش مثبت بر فاکتورهای پوشش گیاهی است که با نتایج تحقیقات (موسوی، 1380)، (هویزه و همکاران، 1380) و (قلیپور، 1383) مطابقت می‌باشد.

منابع مورد استفاده

- ارزانی، ح. 1378. بررسی روند کمی و کیفی تغییرات پوشش گیاهی مرتع پشتکوه یزد را در فاصله زمانی سالهای 13-65 تا 30. مجله پژوهش و سازندگی، شماره 44، صفحه 21-37.

حفظ شده نسبت به بیرون آن مربوط باشد. در داخل منطقه حفاظت شده بدلیل عدم چرای دام پایه‌های موجود رشد بیشتری کرده و قطر تاج پوشش زیادتر شده و این در حالیست که در بیرون منطقه حفاظت شده پایه‌های این گونه کوچکتر بوده و چرای دام فرصت رشد و توسعه پایه‌ها را نداده است. در واقع افزایش تاج پوشش این گونه‌ها در داخل منطقه حفاظت شده از طریق بزرگ شدن پایه‌ها صورت گرفته، در حالی که در تعداد پایه‌ها افزایش قابل توجه‌ای ایجاد نشده است، ولی در بیرون منطقه حفاظت شده با وجود دام چرا کنده، امکان توسعه تاج پوشش فراهم نبوده است. در واقع افزایش پوشش را می‌توان مربوط به افزایش تک بوته‌ها نسبت داد و اینکه افزایش پوشش بوته‌ها در اثر افزایش بارندگی ممکن است نتیجه افزایش تاج گیاهان در حال بلوغ یا در اثر حذف فشار چرا باشد.

زادآوری، هم در عرصه حفاظت شده و هم در عرصه چرا شده مشاهده گردیده و بطور عمده در تیپ یک در گونه‌های کلاس I و در تیپ دو در گونه‌های کلاس II وجود داشته است و با نتایج (موسوی، 1380) در خصوص افزایش زادآوری پهن برگان و علفی‌ها در داخل مناطق حفاظت شده نسبت به عرصه چرا شده در مناطق نیمه‌استپی سمنان مطابقت دارد.

بقایای گیاهی

بقایای گیاهی در دو تیپ منطقه حفاظت شده و خاک لخت در خارج از منطقه حفاظت شده افزایش یافته است. خشک شدن قسمتهای هوایی گیاه، در داخل منطقه حفاظت شده و برگشت آن به سطح خاک یکی از دلایل افزایش بقایای گیاهی در داخل قرق می‌باشد، در حالی که

- وهابی، م.ر.، 1368. بررسی و مقایسه تغییرات پوشش گیاهی، ترکیب گیاهی، تولید علوفه و سرعت نفوذ آب در وضعیت‌های قرق و چرا در منطقه فریدن اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- هویزه، ح.، ملک پور، ب. و صالحی، ح.، 1380. بررسی تأثیر قرق در وضعیت و گراییش مرتع نیمه‌استپی گرم خوزستان. چکیده مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتع‌داری ایران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور.
- Bowns, James. E. and Bagley, C.F., 1986. Vegetation Responses to Long-term Sheep Grazing on Mountain Ranges. *J. Range Manage*, 39: 431-434.
- Cesa, Ariela and Jose M.Paruelo, 2001. Changes in Plant Functional Types Induced by Grazing in the Patagonian Steppes. National University of Buenos Aires, Faculty of Agronomy.
- Mowendera, E.J. and Mohamed Saleem, M.A., 1997. Infiltration Rates, Surface Run off, and Soil Loss as Influenced by Grazing Pressure in the Ethiopian Highland. *Soil use and Management*. 13: 29-35.
- Pieper, Rex. D., 1968. Comparison of Vegetation on Grazed Pinyon- Juniper Grassland Sites in Southcentral New Mexico. *J. Range Manage*, 21: 51-53.
- Sharif, A.R., Biondini, M.E. and Grygiel, C.E., 1994. Grazing Intensity Effects on Litter Decomposition and Soil Nitrogen Mineralization. *J. Range Manage*, 17(6):444-449.
- Tuckel, Tuncay., 1984. Comparison of Grazed and Protected Mountian Steppe Rangeland in Ulukisla, Turkey. *J. Range Manage*, 37:133-135.
- Voight, Jhon.W., 1951. Vegetational Changes on a 25-year Subset in the Loess hill Region of central Nebraska. *J. Range Manage*, 4: 254-263.
- ارزانی، ح.، 1380. تجزیه و تحلیل روش‌های اندازه‌گیری مرتع. جزوه درسی دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- اکبرزاده، م.، 1384. بررسی تغییرات پوشش گیاهی و خاک مرتع چرا شده و قرق در مناطق استپی و نیمه‌استپی. رساله دکتری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، 190 صفحه.
- پاکادمنی، ق.ع.، 1376. بررسی تنوع و تولید تحت سه شدت بهره‌برداری در واحدهای مختلف مرغولوژیکی رباط قره‌بیل. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، 162 صفحه.
- توکلی، ح.، 1380. بررسی تولید و ترکیب گیاهی مرتع نیمه‌خشک تحت مدیریت‌های مختلف. چکیده مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتع‌داری ایران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور، صفحه 95-106.
- شرکت مهندسی مشاورین جهاد استان تهران، 1383. مطالعات تفیضیلی بخشی از حوزه سد لتبان.
- قلی پور؛ ع.ا.، 1383. اثرات قرق درازمدت و چرا بر روی برخی از خصوصیات پوشش گیاهی و خاک. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، 132 صفحه.
- قنبریان، غ.ع.، 1380. بررسی اثر قرق بر ترکیب و تراکم پوشش گیاهی مرتع. چکیده مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتع‌داری ایران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور. صفحه 25-36.
- موسوی، س.م.، 1380. بررسی اثر قرق بر روند تغییرات پوشش گیاهی و خاک در مرتع نیمه‌استپی رضا آباد سمنان. چکیده مقالات دومین همایش ملی مرتع و مرتع‌داری ایران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور.

Study of conservation effects on some vegetative factors Case study: Gelokan watershed of Varjin protected area

Haji Mohammad Ebrahim Zanjani, M.^{1*}, Arzani, H.², Khorasani, N.A.³ and Ziaeef, N.⁴

1*- Corresponding Author, PhD Student in Range Management, Islamic Azad University, Science & Research Branch, Tehran, Iran,
Email: m_haji637@yahoo.com

2- Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.

3- Professor in Range Management, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.

4- MSc. in Desert Management, Gorgan University of Agricultural Sciences & Natural Resources, Gorgan, Iran.

Received: 07.09.2007

Accepted: 14.03.2009

Abstract

Distinguishing of protected areas is one of the range management methods for improvement, sustainable development and richness of plant composition. This research was carried out to study the effects of conservation on some vegetative factors in some parts of Varjin located in Tehran province and protected since 1982. For this purpose, two vegetation types were selected in protected area as well as unprotected area. Four transects of 300 m length were then established in key areas of each vegetation type and 10 plots of 1m² were sampled along each transect with 30-m intervals. In each plot, list of species was recorded and vegetative factors including density, composition and yield (cut and weighting method) were measured. All samples were weighted in wet and dry condition. Normality of data was tested and then measured parameters were compared by t test. Results showed that mean difference for all measured parameters in vegetation type of (*Me Pe – As br*) except vegetation composition of class III species and density of class II and III species were significant. Also in vegetation type of (*Fe ov –As br*), all parameters were significant except density of class I and class III species.

Key words: Gelokan, protected area, vegetative factors, key area, canopy cover, density, yield